

Ἡ ἔκτασις γῆς τῆς ἐν λόγῳ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας σύγκειται ἐξ 900 τετραγωνικῶν ποδῶν περίπου καὶ δεικνύεται δι' ἐρυθροῦ χρώματος ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ σχεδίου τοῦ ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ Πάφου ἡμερομηνίας 23ης Δεκεμβρίου 1966.

Ἀντίγραφον τοῦ εἰρημένου σχεδίου διατίθεται πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου προσώπου ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπαρχοῦ Πάφου.

Ἐγένετο τῇ 18ῃ Ἀπριλίου 1967.

(Υ.Ε. 1278/59/Ε/6.)

Ἄριθμός 323

Ο ΠΕΡΙ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 21 ΤΟΥ 1962 ΚΑΙ 50 ΤΟΥ 1966)

Διάταγμα ἐπιτάξεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 4

Δεδομένου ὅτι ἡ ἐν τῷ παρατιθεμένῳ Πίνακι περιγραφομένη ἀκίνητος ἰδιοκτησία (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «ἡ ἰδιοκτησία») εἶναι ἀναγκαία διὰ τοὺς ἀκολουθοῦσους σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας, ἥτοι διὰ τὴν δημιουργίαν, συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν δημοσίων ὁδῶν ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ, ἢ οἰονδήποτε τῶν ρηθέντων σκοπῶν, ἡ δὲ ἐπίταξις ταύτης ἐπιβάλλεται διὰ τοὺς ἀκολουθοῦσους λόγους, ἥτοι διὰ σκοποὺς σχετιζομένους μὲ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῆς νέας ὁδοῦ Λευκωσίας—Ἀμμοχώστου.

Διὰ ταῦτα, ὁ Ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Ἔργων, ἐνάσκων τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ περὶ Ἐπιτάξεως Ἰδιοκτησίας Νόμου, ἡ ἐνάσκησις τῶν ὁποίων ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς αὐτόν, διὰ τοῦ παρόντος διακηρύττει ὅτι ἡ ἰδιοκτησία εἶναι ἀναγκαία διὰ τοὺς ὡς ἀνω σκοποὺς καὶ διατάττει τὴν ἐπίταξιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Δημοκρατίας διὰ τοὺς ὡς εἴρηται σκοποὺς διὰ περίοδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐν τῇ ἐπισημῇ ἐφημερίδι τῆς Δημοκρατίας.

Π Ι Ν Α Ξ

Ἡ ἰδιωτικὴ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἐν τῷ χωρίῳ Μέγα Καϊμακλί τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας ὑπὸ τεμάχια καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ τεμάχια ὑπ' ἀριθ. 259 (ὄλον), 439 (μέρος), 293 (μέρος), 290 (μέρος), 289 (μέρος), 282 (μέρος), 281 (μέρος), 536 (μέρος), 333 (μέρος), 342 (μέρος), 59 (μέρος), 60 (μέρος), 61 (μέρος), 62 (μέρος), 63 (μέρος), 110 (μέρος), 114 (μέρος), 115 (μέρος), 123 (μέρος), 153 (μέρος), 152 (μέρος), 151 (μέρος), 124 (μέρος), τοῦ Συμπλέγματος «D», τεμάχια ὑπ' ἀριθμοὺς 72 (μέρος), 61 (μέρος), 60 (μέρος), 270 (μέρος), 269 (μέρος), 46 (μέρος), 45 (μέρος), 33 (μέρος), 32 (μέρος), 271 (ὄλον), 236 (μέρος), 26 (μέρος), 289 (μέρος), 232 (μέρος), 231 (μέρος), 1 (μέρος) τοῦ Συμπλέγματος «E», τεμάχια ὑπ' ἀριθμοὺς 320 (μέρος), 301 (μέρος), 299 (ὄλον) καὶ 262 (μέρος) τοῦ Συμπλέγματος «F».

Ἡ ἔκτασις γῆς τῆς ἐν λόγῳ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας σύγκειται ἐκ δέκα σκαλῶν, ἑνὸς προσταθίου καὶ 500 τετραγωνικῶν ποδῶν περίπου καὶ δεικνύεται δι' ἐρυθροῦ καὶ πρασίνου χρώματος ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ σχεδίου τοῦ ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τμήματος Δημοσίων Ἔργων ἡμερομηνίας 23ης Νοεμβρίου 1966.

Σημείωσις : Αί περιοχαί αίτινες δεικνύονται διά πρασίνου χρώματος ἐπί τοῦ ἐν λόγω σχεδίου πρόκειται νά ἀποτελέσουν ὀδικάς προστατευτικάς λωρίδας καί ὁ σκοπός δέν εἶναι διά τήν παραχώρησιν των εἰς τήν δημοσίαν ὁδόν.

Ἐντίγραφον τοῦ εἰρημένου σχεδίου διατίθεται πρὸς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ πάντος ἐνδιαφερομένου προσώπου ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπάρχου Λευκωσίας/Κυρηναίας, ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐγένετο τῇ 19ῃ Ἀπριλίου 1967.

(Υ.Σ.Ε. 515/59/Α/VI1/2.)

Ἀριθμός 324

ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1960 ΕΩΣ 1966

Οἱ περὶ Προξενικῶν Τελῶν (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ 1966

Κανονισμοὶ ἐκδοθέντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 (2) (στ)

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀσκοῦν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 (2) 10 τοῦ 1960
(στ) τῶν περὶ Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Δημοκρατίας Νόμων τοῦ 25 τοῦ 1961
1960 ἕως 1966, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς : 35 τοῦ 1961.

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Προξενικῶν Τελῶν (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ τοῦ 1966, καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Προξενικῶν Τελῶν Κανονισμῶν τοῦ 1961 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ») οἱ δὲ βασικοὶ Κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Προξενικῶν Τελῶν Κανονισμοὶ τοῦ 1961 καὶ 1966.

2. Ἡ παράγραφος (1) τοῦ Κανονισμοῦ 8 τῶν βασικῶν Κανονισμῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς ἀκολουθοῦσας :

«8.—(1) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς παραχωρεῖται εἰδικὴ ἐξαίρεσις θάσει νόμου ἢ συνθήκης τινὸς ἢ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὑφίστανται συμβάσεις ἀμοιβαιότητος μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἄλλης τινὸς χώρας ρυθμίζουσαι τὰ τῆς ἐξαίρεσεως ἢ τῆς καταβολῆς τῶν τοιούτων τελῶν, ἢ ἐξαίρεσις ἢ ἡ καταβολὴ τελῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν τούτων δέον νὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν προνοιῶν τῶν οἰκείων νόμων, συνθηκῶν ἢ συμβάσεων».

Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
Παράρτημα
Τρίτον :
15.9.1961.

3. Οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ διά τοῦ παρόντος τροποποιοῦνται διά τῆς προσθήκης τοῦ ἀκολουθοῦντος Κανονισμοῦ εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 13 :

«13Α. Πάντα τὰ ὑπὸ τῶν παρόντων Κανονισμῶν προνοούμενα τελεθὰ ἐξαίρεσις τῶν τελῶν διά συνθήκη θεώρησιν διαβατηρίου ἢ θεώρησιν διόδου, δύνανται νὰ αὐξάνωνται μέχρις 100% ὅταν ἐπιβάλλωνται εἰς χώραν διά τήν ὁποίαν οἱ Ὑπουργοὶ Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, λαθόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὕψος παροχῆς συναφῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τήν ἐν λόγω χώραν, ἀπεφάσισαν ἀπὸ κοινοῦ τοιαύτην αὐξήσιν».